

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

PÜNKÖSD UTÁN

„Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban” (ApCsel 2,42)

Az ember életében vannak kiemelkedő események: keresztelés, esküvő, konfirmáció stb. Egyházi életünkben ilyen kiemelkedő események az ünnepek. Ezeken az ember lelke szárnyakat kap. De mi történjen az ünnep után?

Az Ige nem marad adós a felelettel. Hatalmas esemény volt az első pünkösöd eseménye. Istennek hatalmas tette: Szentlelkét kitöltötte a tanítványokra és az ünnepre érkezőkre. Ennek nyomán 3000-en megkeresztelkedtek. De volt folytatása is! Mit tettek az első pünkösöd részesei az ünnep után?

1. „Kitartóan részt vettek az apostoli tanításban” – Az apostoli tanítás az Istentől kapott Ige. Akkor még nem írott alakban volt meg, hanem élőszóval hallgatták Isten dolgait maguktól az apostoloktól. Azzal, hogy első helyre teszi az Ige, azt fejezi ki, hogy a keresztyén gyülekezet életében az első hely Isten Igéjéé. A gyülekezet első rendű feladata, hogy az élő Istent hallgassa.

A Károli-fordítás így mondja: „foglatatosak voltak az apostolok tudományában”. Ez azt jelenti, hogy állandóan csinálták. Naponta. Kitartóan. A megtérés nem befejezett állapot, hanem csak kezdet. Ezt kell követnie a naponkénti gyarapodásnak. Gazdag csak ott lehet a keresztyén ember élete, ahol van Igével való élés. A szegény lelki élet az ige-nélküliség jele.

2. „Kitartóan részt vettek a közösségben” – A 3000 ember nem egyforma ember volt. Hamar kiütöttek közöttük az ellentétek. Ezért volt szükség a közösség gyakorlására. Az ellentétek elől nem menekülni kell, hanem összehangolni. Az a közösség marad meg, amelyikben tudnak egy közösségben élni: egymást megérteni, segíteni, támogatni. Erre szükség volt, mert Jézus közösségi vallást akar, nem magánkeresztyénséget. Minden különállási próbálkozás hamis keresztyénségre vezet, ami ellen küzdeni kell. Közösség nélkül az élet szegénységre vezet.

3. „Kitartóan részt vettek a kenyér megtörésében” – Az őskeresztyén gyülekezet életének fontos része volt az úrvacsorai közösség, a Jézus halálára való emlékezés. Ezt összekapcsolták szeretetvendégséggel, ami a ráutaltak segítségét jelentette, diakóniát. Az igaz keresztyén élet ma sem lehet meg úrvacsorai közösség és diakónia nélkül.

4. „Kitartóan részt vettek az imádkozásban” – Érdekes, hogy az Ige ezt teszi a negyedik helyre. Nyilván azért, mert az imádság nem öncélú valami, hanem komoly imaélet csak ott lehet, ahol van Igére figyelés, közösségi élet, úrvacsorai és diakóniai közösség. Ilyen életet élve van jogcímünk arra, hogy Isten előtt leboruljunk, Neki hálát adjunk, megvalljuk bűneinket és kérjük Krisztus által további kegyelmét.

Pünkösöd után az Úr folytatást, életet vár tőlünk. Ha így tudunk tovább haladni, akkor lehet a mi életünk is áldássá, és akkor szaporíthatja az Úr a mi gyülekezetünket is üdvözülőkkel. Sz-S.G.

A TARTALOMBÓL:

ELKÖSZÖNTÜNK DR. PAPP VILMOSTÓL	2. oldal
BÉKESSÉG	3. oldal
AMI VOLT	4-5. oldal
BIZONYSÁGTÉTEL	6. oldal
AMI LESZ – BIBLIAI TÁBOR ÉS EGYÉB PROGRAMOK.....	7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK.....	8. oldal

ÁLDOTT PÜNKÖSDI ÜNNEPET KÍVÁNUNK MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKNEK!

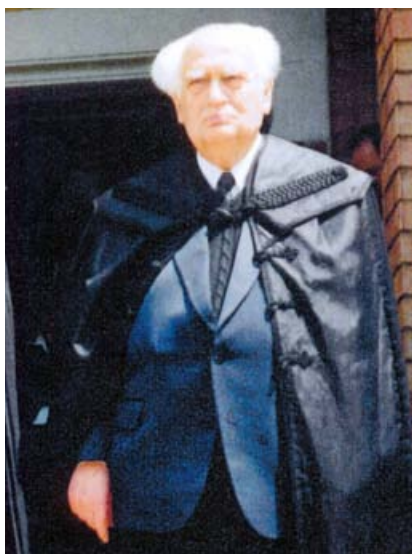
Isten Veled, Sziklaember!

ELKÖSZÖNTÜNK DR. PAPP VILMOSTÓL

Dr. Papp Vilmos lelkipásztor, tiszteletbeli teológiai doktor, tudós prédikátor, közíró életének 84. esztendejében, 2016. március 15-én hazatért Megváltó Urához. Temetése Bajánsenyén volt március 30-án délután 13 órakor. A búcsúvétel szolgálatát, s a vigasztalás Igéit Steinbach József dunántúli püspök hirdette. Életéről, bajánsenyei, majd kőbányai szolgálatáról, s egész magyar református népünket építő lelkipásztorkodásáról Szakál Péter, az Őrségi Református Egyházmegye esperese adott vázlatképet. Kőbányai lelkészutóda, Szilágyi-Sándor András mondott hálaadó imát. A síri liturgiát Szakál Zoltán helybeli lelkipásztor vezette. A közel 40 palástos lelkipásztor és nagyszámú végtisztességtévő gyülekezet előtt a Magyar Református Presbiteri Szövetség és lapja, a Presbiter szerkesztőbizottsága nevében, melynek Dr. Papp Vilmos 25 éven át legtermékenyebb szerzője volt, Dr. Békefy Lajos PhD, a lap felelős szerkesztője emlékezett meg e kivételesen gazdag életmű sok tanulsággal szolgáló írásos, publicisztikai örökségéről. Alábbiakban ezt az értékelő megemlékezést közöljük.

Kedves Gyászoló Testvéreim! Végtisztességtévő Gyülekezet!

A Magyar Református Presbiteri Szövetség Elnöksége, a Presbiter c. lap szerkesztőbizottsága és sok ezer Olvasója nevében főszerkesztő lelkipásztorként Dr. Szilágyi Sándor elnök úrral, és Apostagi Zoltán szerkesztőségi tagunkkal nem csak búcsúzni jöttünk. Hanem hálát adni Istennek és Megváltó Krisztusunknak, s köszönetet mondani Isten színe előtt Dr. Papp Vilmos atyánkért, testvérünkért, a tudós magyar református prédikátorért, a magyar református publicisztika ezredeséért. A református újságírás ezredese volt ő valóban, hiszen az ötvenes évek eleje óta ezernél több írással mentett, teremtett magyar református szellemi értékeket, mentette kálvinista értékeinket. Tudósi, lelkipásztori, igehirdetői szolgálatának gazdag magvetéséről máskor emlékezünk meg. Az ezernél több írásból lapunkban 339 jelent meg, ezekből közel tíz nagyszerű és keresett, Kárpát-medence szerte olvasott kötettestesült. Isten akaratából 150 szerkesztőbizottsági ülésen imádkoztuk át, vitattuk meg egyházunk múltjának és jelenének sok áldott és nem kevés gyászos, szomorú pillanatát. És közben csodáltuk hatalmas, mindig valami újjal meglepő tudását. Mindebből egy páratlanul értékes személyiség képe vésődött bele szívünkbe. Cikkeiben, könyveiben írt és vallott a legszentebb szolgálatról, meg persze önmagáról is. Első kötetei között volt a *Légy Köszikla* és a *Krisztus jó vitéze*. És – micsoda kegyelem! – ő lett közben kösziklavá és Krisztus szabad szolgájává, akit sem megfélemlíteni, sem megtörni nem lehetett. Hiába következett be a teológiai tanársegédségből a kivetés Őrségbe, a sokszor útját keresztező állami és püspöki praktikák szégyenletes sora, Papp Vilmos egyre inkább Papp Vilmosává vált. Az alkotások révén megélt ellenállás, a minőség reformációjának, a jóért, igazért, hitért, hazáért protestálásnak az élő jelképévé vált. Krisztus ügyéért, népéért felgerjedt szívű sziklaemberré gyúrta őt az isteni Kéz. Neki a Kerkamente és Bajánsenye nem a száműzetés, hanem a kiteljesedő, egész magyarságunkat emelni akaró hatalmas szellemi misszió megindulásának és megvalósításának drága helyszínévé vált. És a hű, kerka-menti papleánykával, tanítónővel

kiteljesedő családi életének forrásvidéke is. Az Őrségben kezdte meg szellemi őrálását a vártán. Első cikke a Presbiterben is Őrségről és Felsőőréről szólt. Meg arról, hogy a mélyben is lehet gyönyörűen énekelni az Úrnak, s észrevenni, hogy az egyszerű emberekben tisztaság, istenszeretet, nemzet és egyházfenntartó őserő él, amire lehet házat, hazát és jövőt építeni. Miközben Kárpát-medencei zárandok-prédikátora és tudósítója lett, mindig ugyanoda tért vissza: Bajánsenye lett számára a világ közepe.

Még kőbányai lelkészkedése, ott is renováló, lelkeket és orgonát, templomot újító, csinosító pásztorkodása közben is. Tíz sorozata lapunkban nem csak bámulatos alkotóerejét dicséri, hanem elsősorban arról szól, hogy volt közöttünk valaki, aki élte Kós Károly testamentumát: „Figyelmeztető, kiáltó szóvá lenni, ez a cél, mert ami igazság, az nem hal meg bizonyára”. Mezőség, Kalotaszeg, Gömörország, Délvidék, Kárpátalja utazásainak és tudósításainak helyszíne, ahová jóval hetven fölött is fáradhatatlanul utazott autóján. És közben ötven portrét rajzolt meg emlékezetes presbiterokról. Nélküle, s a 20. századi gályarab prédikátorokról szóló Presbiter-beli cikkei nélkül még most is agyonhallgatott lenne nem egy prédikátorsors, akiket vagy a román vagy a szovjet, vagy az ateista hazai államhatalom és a velük elvtelenül lepaktált egyházi vezetés tiport meg, vagy küldött halálba. Vagy ellenállásuk, hitbeli törhetetlenségük Jézus Krisztus jó vitézeivé formálta őket. Gulyás Lajosok, Soos Gézák, Kövy Zsoltok és mások, mintegy 30 lelkész sors tárult fel oknyomozó írásiban. A *Hétköznapi hitvallókban* pedig bajánsenyei és kerkamenti egyszerű és bölcs parasztemberek, az egyház tartóoszlopai különös történetei bizonyították kálvinista népünk életerejét. 20 írásban részletezte tanító érthetőséggel a presbiter sokrétű munkamezejét. A negyven prédikátor Moldova György-i világa nem született volna meg Papp Vilmos és Bajánsenye nélkül, ahol a parókián sok ezer kötetes könyvtára különlegességeivel ő segítette az írói alkotást. Nem véletlenül lett őt kötetes sorozatának ez a címe: *41 prédikátor*. Isten végtelen jósága és kifürkészhetetlen gondviselése megadta neki a legszebb búcsúást e földi terektől és teendőktől. Kettős értelemben is. Lapunkban egyik nemrég zárult

sorozatának a témája az Agg Simeon gazdag hagyatéka volt. Igen, Papp Vilmos szemei látták Isten üdvösségét, hisszük, az utolsó pillanatban minden korábbinál fényesebben és vonzóbban. És lelki kitüntetés volt az, hogy nemzeti ünnepünkön, március 15-én mehetett haza minden élők útján. Lehet ennél méltóbb beteljesülése egy, a magyarságért, a magyar reformátusságért Isten oltárára odatett pásztor, magyarság-misszionárius, tanító prédikátor, felelős írástudó életének? Pályája, zárandokútja során kevés elismerés érte. Minden szerkesztőségi ülésünkön ezért részesítettük őt a tőlünk telhető legnagyobb megbecsülésben, tiszteletben. Tudjuk, Marosvásárhely egykori építő főgondnokával vallotta: „Magam sem hálára, sem dicsőségre nem tartok igényt. Megelégszem a híven végzett munka tudatával”. Fájó, hogy olyan világban élünk, ahol nem mindig azok kapják a kitüntető megbecsülést, akik igazából rászolgálnak arra. De mindennél vigasztalóbb, hogy nem emberi dicséretért és elismerésért futunk, küzdünk, szolgálunk, hanem hogy egyszer Urunk felettünk is kimondja: *Jól van, jó és hű szolgám...* Az emmausi tanítványokhoz hasonlóan gerjedezett, lángolt Dr. Papp Vilmos szíve, amikor beszélt vele Jézus az úton – sok-sok évtizeden át. Krisztusért mindhalálig lángoló szívű, felháborodásban is fegyelmezett drága Testvérünk, Atyánk, alázatos sziklaember: közösségünk most veszi át Tőled a stafétabotot, s az apostolok tintájába mártott tollat. Olyan drága szellemi-lelki, magyar kálvinista örökséget kaptunk Tőled, hogy ez igen sokra kötelez minket. Csak egyet kérhetünk Urunktól: áldja meg és fordítsa lapunk, szövetségünk, egész magyar református népünk javára mindazt, amit és ahogyan Isten dicsőségére létrehozta. Isten Veled, sziklaember, Jézus Krisztus jó vitéze, Kedves Vili Bátyánk! Könyörülj rajtunk Urunk, Szentlelked által, hogy méltatlanná ne váljunk ehhez a drága örökséghez!

Dr. Békefy Lajos PhD ref. teológus, közíró, felelős szerkesztő, a MRE Doktorok Kollégiuma Irodalmi Szekció ex-elnöke, világvallás-kutató. Köszönjük, hogy cikkét a szerző gratis közlésre felajánlotta!

BÉKESSÉG

Reményik Sándor oly szépnek tartja az erdélyi reformátusok köszöntését: „Békesség Istentől!”, hogy legszívesebben napon-ta többször is elmondatná minden emberrel. Mi „Áldás, békesség!”-et kívánunk. Amikor Jézus feltámadása után először köszönti tanítványait – kiszabadítva őket a teljes reménytelenség állapotából -, ősi izráeli módon „SÁLÓM”-mal lép be hozzájuk. Mit jelent ez a békesség? Általában azt gondoljuk, hogy a „béke” a háború, a nyomor, a bajok, a bűnök hiányát jelenti. Ez az értelmezés olyan, mint az üres csigaház. Isten Igéje viszont ezt a szót gazdag tartalommal töltötte meg. A béke: Isten jelenlétéből következően éltető, alkotó, boldogító erők összességét jelenti.

Jézus húsvétkor nem megszokásból, s nem is szokványos értelemben használja a köszönésnek e formáját. A nagyon szép és gazdag tartalmon kívül arra a küldetésre utal, melyet goltai áldozatával teljesített. Az Ef 2 szől erről nagyon szépen: „Krisztus nélkül valók voltatok..., reménységetek nem volt, Isten nélkül valók voltatok... Ő a mi békességünk, aki egygyé tette mind a két nemzetséget..., hogy megbékéltesse Istennel mind a kettőt”. Ez időtől fogva a világ bármely népéből való tékozló fiak bizalommal és reménységgel gondolhatnak a hazatérésre. Éltető békességgel, bűnbocsánattal várja őket az Atya. A szó egyik jelentésváltozata az „adósság-kiegyenlítés” (2Kir 4,7). Ezt tette az Efézusi levél értelmében Jézus is helyettünk, ezért bontakozhat ki szabadon a mi életünk.

A „békesség” szó megértéséhez két igehelyre is figyelünk – a sok közül. Az egyik az 1Kir 9, 25 híradás a jeruzsálemi szentély elkészültéről. Salamon király felszentelő imát mondott.

Ebben Isten valóságos jelenlétét kérte. Kit az „egek egei” – az egész kozmosz – sem tudnak befogadni, kegyelméből tegye e templomot jelenléte színhelyévé. Ennek jelenként hallgassa meg az itt elmondott imádságokat. Károli fordításában Salamon „elvégeze” a házat. Itt ugyanazt a szógyököt használja, mely a köszöntésnek is alapja. A mű elkészült, s Isten jelenléte által teljesíti hivatását.

A Jn 19, 30 szerint mielőtt Jézus lelkét kiadja a kereszten, így kiáltott fel: „Elvégeztetett!” Minden bizonnal a „Sálóm!” köszöntést kiáltotta Jézus. Hiszen a szógyök a teljesítést (a küldetés-végrehajtást) is tartalmazza. Aki előzőleg így szólt kínjai közepette: „Atyám, bocsáss meg nekik!”, nem a végről, elmúlásról, hanem a küldetés teljesítéséről tesz jelentést. Amikor pedig húsvét hajnalán Jézus köszöntését hallják az apostolok, szükségszerűen az Ő utolsó jelentéstételére gondolnak.

Nekik kell majd folytatniok Jézus világmiszióját. Próbaküldetésük alkalmával (Mt 10) hangzott el: „Ha méltó a ház, szálljon a ti békességetek reá!”

Manapság – a fogyasztói társadalom korában – nagyon kísért a „békesség” szó megüresedése. „Békés újévet!” kívánnak (ne zavarja meg semmi a szilveszteri jókedvet). A krisztusi békesség nem a háború, a baj, nélkülözés, betegség hiányát jelzi, hanem minden üdvözítő, éltető, boldogító, termékenyítő erő együttes jelenlétét: ezt pedig Isten jelenléte, a krisztusi Immanuel garantálja. Ezért kiáltja világgá Ézsaiás: „Nincs békesség az istentelnekeknek!” (48,22). Isten nélkül a káosz uralkodik el.

(részlet Dr. Papp Vilmos: Elkoptatott szavak című könyvéből)

AMI VOLT...

„Kész már az én szívem, Néked énekelni,
Kész most jóvoltodért nagy hálát adni,
És mindenek előtt Téged megvallani,
A Te szent nevedet örökké dicsérni” – a reformáció idejéből származik István deák éneke, református énekeskönyvünk 256. dicsérete, melyet a **XIII. KŐBÁNYAI MESTERDALNOK VERSENY** mottójául választottunk. 2016. március 6-án, Bibliavasárnap délutánján a Nagyteremben gyülekeztünk össze, örömmel és hálaadással énekelni Istenünknek. Hisszük, hogy kedvesen fogadta mind egyéni, mind közös éneklésünket.

Károlyi Gáspár halálának 425. évfordulója alkalmából **BIBLIAI TÖRTÉNETMONDÓ VERSENYT** hirdettünk meg, melyre szép számmal jelentkeztek gyermekek és felnőttek egyaránt, (a legfiatalabb jelentkező: Szendrei Anna óvodás, legidősebb Makai Istvánné 85 éves). Április 10-én a számára legkedvesebb bibliai történetet kellett elmondania a versenyzőnek. Érdekes, hogy a legtöbben Dániel próféta könyvéből választottak történetet. A zsűri három tagja (Pálfi Istvánné, Csörnök Ilona, Varga Zsófia) nagy meglepéssel osztotta ki a megérdemelt jutalmakat a 23 jól felkészült résztvevőnek.

Idén is folytatódnak az építkezési-felújítási munkálatok. Eddig átalakításra került a régi padlásfeljáró, a falépcsőt betonlépcsőre cseréltük, hogy a gyermekek és mindenki számára kényelmes legyen a fel-le járás. Azután elkészült az előtető is, ami megvédi az ajtókat, illetve a lépcsőfeljárót az esőtől és a hótól. Ezt tapasztalhatták mindazok, akik a parókia udvarán megfordultak. Jelen pillanatban – forráshiány miatt – nem dolgoznak a szakemberek, de jó reménységgel vagyunk afelől, hogy a nyár folyamán elkészülhet a befejezés előtt

álló **tetőtéri közösségi terem**, és az azt kiszolgáló mellékhelyiségek, illetve a feljáró is burkolatot kaphat. Isten kegyelmében bízva, az őszi iskolakezdetésre szeretnénk ezeket a munkákat befejezni és átadni az új terem a gyermek istentisztelet résztvevőinek használatra. Azután következhet a Názáret Ifjúsági Otthon felújítása. Isten áldása legyen törekvésünkön!

Felnőttek konfirmációjának örvendezhetett a gyülekezet 2016. március 20-án, virágvasárnap. 6 nő és 3 férfi tett vallást Szentháromság Istenbe vetett hitéről Isten és a gyülekezet színe előtt.

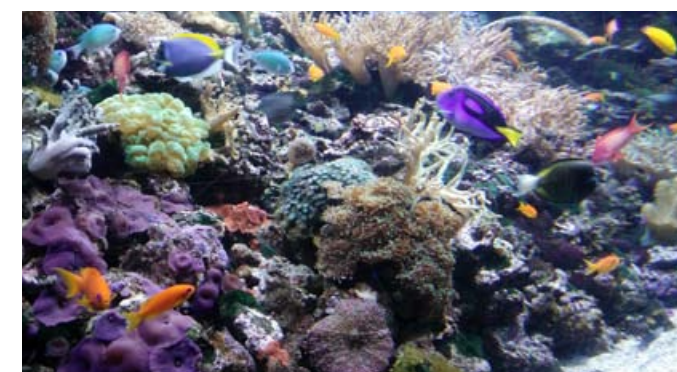
Háromszoros ünnepnapunk volt május 1-én: május első vasárnapján az édesanyákat, nagymamákat köszöntöttük; a konfirmáció napja az anyaszentegyháznak, a „lelki édesanyánknak” a legnagyobb ünnepe; és május 1. piros betűs nap a naptárban: a világ legtöbb táján a munka ünnepe. Az ünnepi istentiszteleten 10 ifjú tett vallást hitéről, és tett fogadalmat, hogy Jézus Krisztusnak igaz követői, református anyaszentegyházunknak pedig holtig hűséges, engedelmes és áldozatra kész hívei lesznek. Isten segítse őket fogadalmuk megtartásában!

A Kőbányai Ifjak Kórusa (KIK) az elmúlt karácsonyi sikeres fellépésén felbuzdulva alakult meg február 20-án, ekkor tartottuk az első „hivatalos” énekkari próbát. Azóta minden szombaton délután 3 órakor összegyűnünk, énekelünk, aztán Igét olvasunk, beszélgetünk, végül közös játékokra is sor kerül. Szeretettel hívogatunk minden ifjú testvérünket ebbe a remek kis közösségbe! Képünk április 24-én készült.

Ifjúsági csoportunkkal a Tropicariumba látogattunk el április 23-án. A csodálatos tengervilág, halak, cápák, ráják, hüllők, korallok és még számtalan élőlény láttán a 104. zsoltár szavai jutottak eszünkbe: „Milyen nagy alkotásaidnak száma, Uram! Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel!”

Fejes Ádám: GYÜLEKEZET

Mily régi már és mindig új.
Benne a Lélek szele fúj.
Isten gyűjti, nem szervezés,
a lótas-futás itt kevés;
a rábeszélés érvei,
hívogatások éveit
semmit sem érnek, úgy lehet,
nem áll elő gyülekezet...
De van, amikor titkosan
a Lélek szele átsuhan,
s megmozdul egy vagy tán ezer,
aki hinni, meg szólani mer.
Az Ige hív, az Ige zeng,
akkor a hajnal feldereng,
és új nép támad, érted ezt?
Kifényesedik a kereszt!
Mert a Lélek nagy ereje,
az Ige mélye, vejele
arról beszél, kit értem ott
a Golgotán feláldozott
a megbocsátó szeretet.
Így találkoztam veletek.
Bocsánatot nyert bűnösök,
közétek most már leülök,
örökre összetartozunk,
örökre egy lett az utunk!
Kezdetől fogva mostanig
csodás felhívás hangjait
zúgja a Lélek s az Ige.
Ez hallatszik most el ide:
pünkösdi tűz, pünkösdi szél
s belőle ma is Ő beszél,
egy Egyház Ura: hív, vezet.
Élj, nőj, virulj, gyülekezet!

BIZONYSÁGTÉTEL

Megpróbálom leírni azt a csodát, amit az Úr Jézus tett velem.

1953-ban születtem. 1989-ig az én akaratom szerint éltem. Az életemet nemcsak más rontotta el, én is hozzájárultam. Főleg a számmal, nyelvemmel. Szókincsért, frappáns beszólásért és sértésért nem kellett a szomszédba mennem! Két lányom született, majd két műtét volt, közben tönkre ment a házasságom – mindez négy és fél év alatt! Az Igét nem olvastam, de nem is hallgattam.

A lányaimat ugyan beíratam hittanra, mindig eléjük is mentem, de be nem! Már a köszönéstől is sírtam. Áldás, békesség! – meg vagyok én áldva, békességem sincs – és sírtam. Az idegeim romokban, depresszió, kórház, pszichiátria... Padlón voltam, ott is magam alatt.

Magam körül forogtam, mindenkit hibáztattam, még Istent is. Tehetetlennek és elveszítettnek éreztem magam (Lk 15, 8-10). Szinte nem éltem, csak léteztem. Azt már éreztem, hogy a lelkemnek nagyon hiányzik valami, de még inkább Valaki!

Ekkor szeretettel meghívtak egy kis imacsoportba, és én elmentem. Csupán 3-4, nálam idősebb nő volt ott. Tőlük hallottam meg a következő szavakat: megtérni, újjászületni, s megpróbálták nekem megmagyarázni az értelmüket is. Küldtek, irányítottak, mint valami útjelzők, csendesnapra.

A naptár 1989. december 22-ét mutatott, másnap szerepeltek a lányaim a karácsonyi műsorban. Nem valószínű, hogy elmegyek – mondtam a hívásra. A lányok kérleltek, hogy menjek el, nézzem meg őket. Hazafelé menet bementünk Mancika nénihez. Amikor tanácsot kértem tőle, ezt mondta: - Add át a szívedet Jézusnak imádságban! Ha megteszed, nem menni, hanem szaladni fogsz a műsorra! Az 5 perces utat fél óráig tettük meg, mert én vánszorogtam a gondolataim súlya alatt: az életemet, szívemet eldobni könnyebbnek tűnt, mint átadni. Magamban azt mondtam: Jézusom, taníts meg imádkozni! Mire felmentem a lányok pizsamában ültek az ágy szélén. Én középük térdeltem a szőnyegre, így mondtuk el a Mi Atyánk-ot, majd nehezen, de kipréselttem magamból még egy mondatot: Uram, Jézusom, neked adom a lelkemet, a szívemet, és az egész elrontott életemet. Fogadj el, Megváltó Krisztusom! Ámen.

Ekkor az elrontott, magam alatt lévő életemet egy szelíd szempár meglátta, egy sebhelyes kéz felemelte, megtisztította és a helyemre tette. A szívemet pedig betöltötte egy különös, eddig nem ismert érzés: békesség, szeretet, nyugalom és az öröm keverékének csodálatos érzése.

Hála és dicsőség Istennek mindenért, amit az életemmel és az életemben tett! Körülöttem nem változott semmi, csak bennem: a nagy ÉN-emből én lett! Most már úgy kell élnem, hogy a Jézus Krisztus által elkészített helyem a mennyei hajlékokban ne maradjon üresen.

Csapó Jánosné Eszter

MAI CSODÁK

„és megnyílt a füle, nyelvének bilincse is megoldódott”
(Mk 7, 37)

Református egyházunk egyik szeretetintézményébe bekerült egy kis vadóc gyermek. Úgy látszott, hogy süket-néma. Ha valamit mondtak neki, nem hallotta. Hetek teltek el, és semmi jel nem mutatott arra, hogy tud beszélni. Félénk, vad gyermek volt, minden közeledésre összereszt. Lehet, hogy olyan gyermekévek álltak mögötte, amelyeknek nyomait sebként őrizte a lelke. Egyszer azonban a nevelők észrevették, hogy valamit megértett. Kezdték vele foglalkozni. Az egyik nevelő a kertbe vitte, sokat sétált vele, mutogatta neki a fákat, a virágokat, azoknak a neveit sorolta, leült vele a padra. A gyermek láthatóan hálás volt a még soha nem érzett szeretetért. Egy szép tavaszi reggel, amikor kettesben voltak a kertben, megszólalt: „Ez a virág is kinyílt”. A néma megszólalt! Orvosi magyarázata is megvolt ennek az új „csodának”. Egy keserű gyermekkor emlékeit őrző traumás lélek volt, amelyik úgy menekült talán a sok veréstől, hogy megnémult és nem akart hallani semmit. Az ideges feszültség lassan feloldódott és a szeretetnek a melegebb világában meggyógyult a lelke. Az evangéliumi magyarázata az, hogy Krisztus meggyógyította a szeretet lelkével. A néma megszólalt. Vidám, játékos gyermek lett az intézetbe „süket-némán” érkezett fiú.

„Krisztus pedig ... egyszer s mindenkorra bement a szentélybe, és örök váltságot szerzett” (Zsid 9, 11-12)

Damaszkuszi János, egy kegyes ember a VIII. század elején élt. Ő mondta el a következő történetet:

Valakinek három barátja volt. Amikor egyszer az fenyegette, hogy hamis vád alapján halálra ítélik, felkereste az első és legbefolyásosabb barátját, és segítségét kérte. A barát adott neki egy arra alkalmas ruhát, amiben megjelenhetett a bíró előtt. Ennyi volt, ami tőle telt. Ezután a vádlott elment a második barátjához. Ez megígérte, hogy elkíséri a bíróságra. Többet ő sem tudott tenni.

Ekkor eszébe jutott szegény embernek a harmadik barátja. Mostanáig nem sokat tartott róla. A barátság tulajdonképpen nagyon egyoldalú volt. Ráadásul ezzel a barátjával korábban nem bánt valami kedvesen. A barát mégis figyelmesen meghallgatta, mikor elmondta neki szorongatott helyzetét, és megígérte, hogy védelmezni fogja a bíróság előtt. Ezt meg is tette, és megmentette a halálos ítélettől.

János így értelmezte ezt a történetet: az első barát olyan, mint a pénz, ha meghalunk, csak a szemfedelelet adja. A második barát a családukat, barátainkat és ismerőseinket jelenti, akik a sírjuk tudnak elkísérni minket. A harmadik barát Krisztussal hasonlítható össze: Ő a síron túl is elkísér mindenkit, aki hisz Benne. Az ilyeneket megmenti a bűntől és a büntetéstől, és örök életet ad nekik.

AMI LESZ...

Az állandó alkalmainkon kívül a következő gyülekezeti eseményekre hívogatjuk a kedves testvéreket:

május 15-16. Pünkösöd – Szentlélek kitöltésének ünnepe. Mindkét napon 3-3 istentiszteletet tartunk: fél 9, 10 és 18 órai kezdettel. Az Úr szent asztalát Pünkösöd-vasárnap fél 9 és 10 órakor, Pünkösöd-hétfőn 10 órakor terítjük meg.

május 22. Szentháromság-vasárnap.

május 28. III. Kőbányai Kórusok Találkozója. A 16 órakor kezdődő találkozót megnyitja: Kovács Róbert, Kőbánya polgármestere. A rendezvényt szeretetvendégséggel zárjuk.

május 29. Amerikai diákkórus koncertje. 19 órától egy 45 fős amerikai kórus, a **Schreiner University Choir** ad ingyenes koncertet templomunkban. Kórusvezető: Mr Michael Kahl. Előadásukban Praetorius egyházi műveitől a modern népszerű dallamokig szébbnél szébb műveket hallhatunk. A belépés ingyenes. Szeretettel várunk minden érdeklődőt!

június 4. Gyülekezeti kirándulás. Útvonal: **Aggteleki cseppkőbarlang – Szalonai Református Templom** (a XI. században épült, színes falfestményekkel díszített gyönyörű műemléktemplom a Bódva völgyében) – **Rakacai Víztorony - Edelényi kastély - Gyöngyös**. Az utazás autóbusszal történik. Indulás: reggel 7 órakor az Ihász u. 15. elől. Az út költsége: 9.000.-Ft/fő, mely tartalmaz minden belépőt, az utazás költségét, valamint egy két fogásos ebédet. Jelentkezni a Lelkészi Hivatalban lehet.

június 12. Tanévzáró istentisztelet

június 13. Amerikai diákkórus koncertje. 19 órától a **Heartland Youth Choir** ad ingyenes koncertet. Kórusvezető: Ms Barbara Sletto.

június 26. Presbiterek vasárnapja

július 4-től 9-ig Balatonföldváron tartjuk idei nyári bibliai táborunkat.

A Balaton déli partján, közvetlenül a vízparton található Riviéra Park Hotel 7 hektáros ősfás parkja kedvező lehetőségeket kínál sportolásra, játékokra és pihenésre – gyermeknek és felnőttnek egyaránt. A hét témája: **Tengeri történetek**. A bibliai tanítások, énekes-játékos csoportfoglalkozások mellett vetélkedők (Hétpróba, „saláta”, rókavadászat, sorverseny, Ki mit tud?) is lesznek. Kézműves foglalkozásokon (fonalgrafika, hűtőmágnes készítés, vasalógyöngy, karkötőcsomózás,) és sportversenyeken (vízilabda, úszás, foci, sakk, pingpong) tetszés szerint lehet részt venni.

Az utazás autóbusszal történik. Indulás: **július 4-én (hétfőn)** 9 órakor az Ihász u. 15. szám elől. Érkezés **július 9-én (szombaton)** 16 órakor ugyanide. A tábor költsége: 32.000.-Ft/ fő (ebben benne van az útiköltség, napi 3-szori étkezés, szállás 2-4 ágyas szobákban, Idegenforgalmi Adó). Ha egy családból többen jönnek, akkor a második 30.000.-Ft, a harmadik és minden további 15.000.-Ft. Jelentkezni 10.000.-Ft előleg befizetésével június 15-ig a Lelkészi Hivatalban lehet.

TÁJÉKOZTATÓ

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben az egyházfenntartói járulék (ajánlott) összege 2016. évben is 6.000.-Ft/fő. A Presbitérium évek óta nem emelt ezen az általa meghatározott összegen. Az a felnőtt református egyháztag, aki ezt az egy naptári évre szóló hozzájárulást - akár személyesen a Lelkészi Hivatalban, akár postai úton „sárga csekken” - befizeti, annak neve felkerül a Választói Névjegyzékre, azaz szavazati joga van esetleges Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi terheiből.

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- minden vasárnap fél 9, 10 és 18 órakor istentisztelet
- minden vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- minden kedden 16 órakor Idősek Klubja
- minden kedden 18 órakor bibliaóra
- minden szerdán fél 3-tól istentisztelet az Újhegyi Idősek Otthona emeleti kápolnájában
- minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- minden második pénteken 10 órától Baba-Mama kör
- ifjúsági csoport órája szombaton 16 órától a Názáretben

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2016. május
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.